

Η κατήχηση των ενηλίκων στη Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Γενική Ιερατική Σύναξη των κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων εν όψει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής πραγματοποιήθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης 19 Φεβρουαρίου 2026, στο Πνευματικό Κέντρο της τοπικής Εκκλησίας.

Η Σύναξη είχε ως θέμα της την κατήχηση των ενηλίκων.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, στην προσφώνησή του, τόνισε ότι η περίοδος που εισερχόμεθα είναι περίοδος πνευματικού ανακαινισμού.

Οι ιερείς καλούνται να την αντιμετωπίσουν όχι με προχειρότητα και επιπολαιότητα, ούτε ως συνήθεια, αλλά με αγώνα, εντονότερο και μεγαλύτερο. Τα γεγονότα της ζωής του Χριστού δεν είναι ένας επαναλαμβανόμενος κύκλος, τον οποίο απλώς οι κληρικοί παρακολουθούν, αλλά μία ευκαιρία βίωσης και συνάντησης με τον Θεό, την οποία καλούνται να μεταδώσουν στον λαό. Το να μένουν όλοι στα έθιμα δεν φτάνει. Κλειδί είναι η εντρύφηση στο μυστήριο της Θείας Οικονομίας. Και επειδή πρόσφατα διαβάστηκε στους ναούς η παραβολή της μελλούσης κρίσεως, χρειάζεται όλοι να έχουν υπ' όψιν το ότι η κρίση του Θεού δεν θα είναι τρομοκρατία και εκδίκηση. Στην πραγματικότητα όλοι θα κριθούν με βάση την αγάπη που δείχνουν. Η σωτηρία δεν είναι ατομική υπόθεση, αλλά κοινοτική. Ο ιερέας λοιπόν οφείλει να καθοδηγεί το ποίμνιό του εις Χριστόν με όλες του τις δυνάμεις.

Εισηγητής στην Σύναξη ήταν ο **Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός**, Δρ Θεολογίας και Φιλόλογος, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως, ο οποίος έκανε αναφορά στις «Κατηχήσεις» του Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων, που μπορούν να αποτελέσουν τη βάση της προσωπικής κατάρτισης τόσο των ιερέων όσο και των πιστών.

Αναφέρθηκε ακόμη στην κατηχητική διακονία της πρώτης Εκκλησίας, η οποία αποσκοπούσε στο να γίνονται ενεργά μέλη της διά του βαπτίσματος εκείνα τα πρόσωπα που είχαν την αγάπη για τον Χριστό ως το κύριο κίνητρό τους. Για την Εκκλησία δεν νοούνταν πιστός, ο οποίος να μη γνωρίζει, να μην αποδέχεται και να μην ομολογεί τα της πίστεως και αυτό είναι μία υπόμνηση για όλους εμάς, κλήρο και λαό, που έχουμε ουσιαστικά μετατρέψει την κατήχηση ως μη ουσιώδες συστατικό του Βαπτίσματος. Αν για τα παιδιά, τα νήπια, το ζήτημα της κατηχήσεως δεν μπορεί εύκολα να λυθεί, εφόσον θέλουμε τον νηπιοβαπτισμό, έρχεται το μεγάλο ερώτημα περί της κατηχήσεως των ενηλίκων, ιδίως στους καιρούς μας. Με ποιους τρόπους μπορούμε να προσεγγίσουμε τους ενηλίκους, πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε υπάρχοντα στοιχεία της εκκλησιαστικής ζωής και παράδοσης ή να οργανώσουμε σύντομα προγράμματα κατήχησης, ώστε όσοι ενήλικες το επιθυμούν, να μπορέσουν να έχουν και κατανόηση και επίγνωση της πίστης, την οποία ακολουθούμε;

Ο π. Θεμιστοκλής επεσήμανε ότι το μάθημα των Θρησκευτικών διδάσκεται πλημμελώς ή καθόλου στο Δημοτικό σχολείο σήμερα, ενώ χρειάζεται να γίνει αντιληπτό από όλους ότι η Εκκλησία δεν μπορεί να απαιτεί από το σχολείο να την αντικαταστήσει στην αποστολή της που είναι να ευαγγελίζει τους ανθρώπους στην πίστη.

Στις ενορίες, η κατήχηση των ενηλίκων συνήθως έχει δύο πηγές: η μία είναι το κήρυγμα στη θεία λειτουργία της Κυριακής και των μεγάλων εορτών, και η άλλη είναι η συνέχεια του κηρύγματος στους Κύκλους μελέτης Αγίας Γραφής. Η κατήχηση όμως πρέπει να είναι Χριστοκεντρική και Εκκλησιοκεντρική. Στο κλίμα αυτό χρειάζεται η κατήχηση των ενηλίκων να λειτουργήσει προς πέντε κύριες κατευθύνσεις: Πρώτον, να είναι λειτουργική. Δεύτερον, να αξιοποιούνται τα μυστήρια της βαπτίσεως και του γάμου, όπως επίσης και η ακολουθία του μνημοσύνου. Τρίτον, στους κύκλους συμμελέτης Αγίας Γραφής να επανέλθει η κατηχητική διάσταση κατά το πρότυπο της πρώτης Εκκλησίας: να τονίζεται η διαφορά ανάμεσα στην άνευ Χριστού και μετά του Χριστού

κατάσταση, να ερμηνεύεται το «Σύμβολο της Πίστεως», να γίνεται αναφορά στην αμαρτία και στον διάβολο, με έμφαση στο ότι η αμαρτία σχετίζεται με την προαίρεση του ανθρώπου, να υπάρχει αναφορά στην Εκκλησία και στην ανάγκη μετοχής στη ζωή της, να επισημαίνεται η σημασία του σημείου του σταυρού. Τέταρτον, να αξιοποιείται ποιμαντικά το μυστήριο της μετανοίας και εξομολογήσεως για την καλλιέργεια ασκητικής κατηχήσεως. Πέμπτον, να εκδίδονται ευσύνοπτα φυλλάδια για τα μυστήρια, να αξιοποιείται το Διαδίκτυο και η εικόνα, πάντοτε όμως με ευλογία του Επισκόπου και με προσοχή να μην καλλιεργείται η θρησκοληψία.

Της εισηγήσεως ακολούθησε διάλογος, προεδρεύοντος του Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

Ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε τον ομιλητή για την εισήγηση και τους γόνιμους προβληματισμούς προς την κατεύθυνση του επανευαγγελισμού του λαού, ζήτησε από τους ιερείς να φυλάξουν την παρακαταθήκη που έλαβαν στη χειροτονία τους, να αναθερμάνουν τα χαρίσματά τους και να γνωρίσουν την πίστη και την παράδοση στον λαό. Έκανε αναφορά στην πνευματική πορεία του τόπου

και ευχήθηκε σε όλους να είναι ευλογημένη η Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

